

شهریار ولی سامانده انبیا و اولیا

در این نوشتار مطلبی را ارائه می‌دهیم که مطمئناً برای بسیاری از افرادی که با سایر نوشته‌های من آشنا نیستند باعث شگفتی و ناباوری ست. اینکه خداوند منّان علو مرا در حدّی قرار داده تا بتوانم محلّ فیض و سامان روحانی برای انبیا و اولیا باشم البته در تاریخ بشر بی سابقه است. کسی تصوّر نداشت که روزی خداوند متعال فردی را به صحنه زمین خاکی فرستد که در عرش الهی و عالم قدس عالیت‌ترین مقام را پس از ذات پاک احدیّت داراست. این مقام را من تنها بخاطر فیض الهی بدست آوردم و اگر روزی خدای تعالی بخواهد آنرا از من سلب کند البته گردن خواهم گذارد. اینرا میتوانم بگویم که چنین اتّفاقی نخواهد افتاد زیرا خدای متعال ضمن اینکه در وجود من این علو بی نظیر و بی سابقه را قرار داده بمن خاصیت خودشکنی و تواضع را نیز بخشیده است. بطوریکه اگر خود را متواضع‌ترین افراد عالم بدانم خطا نگفته‌ام. در عین حال صفت بزرگی و مهابت در وجود من بصورتی ست که هیچ فردی را با من یارای رقابت و مقایسه نیست. این لطف بیحدّ الهی ست که مرا همچون فرزندی در عالم قدس با ۸۹ صفت از صفات عالیّه خود نواخته و همواره در همه جا حامی و پشتیبان من است. در این عالم نیز از روزیکه خود را شناختم تا به امروز هیچگاه خدا را دور از خود احساس نکرده بلکه همواره در جوار خود احساس کرده‌ام.

در همین اواخر خدای منّان مرا با فرستادن فرشته معظمّ روح القدس آگاه کرد که چه علوی را در عالم بالا دارا بوده‌ام. پس از آن نیز مستقیماً با حلول در قلب و روحم مرا به همه گونه محبتی نواخته و مینوازد. خداوند منّان افکار مرا پیش از اینکه در ذهن رشد و توسعه پیدا کنند بررسی و اگر لازم باشد مرا از ادامه آن منع میکند. این همانند اینست که شما معلّمی ناصح در وجود خود داشته باشید که همواره شما را به نیک اندیشی و رفتار و گفتار نیک سوق دهد. چقدر برای من مایه سعادت است که امروز ذات اقدس الهی مرا به عشق حق سوق میدهد و وجودم را فانی فی الله ساخته در مقام بقای الهی نگه میدارد. این مقام مرا روز بروز با خدا یکی تر میکند تا جائیکه انفراقی بین ما نباشد. تنها مایه انفراق اینست که خدای من خالق و سازنده من است و من مخلوق و مقهور مشیّت اویم. با این وجود خدای تعالی بیشتر صفات خود را در وجود من نهادینه ساخته مرا تا ابد در مقام یزدانیار و همراه نزدیک خدا در عرش و عوالم دیگر قرار داده است.

بخاطر این منزلت عظیم همه انبیا و اولیا مرا آستان حق دانسته برای کسب فیض و بعبارتی افزودن بر سامان روحانی خود بنزد من می‌ایند. من برای شما خلائق نیز همین فیض را میتوانم باعث گردم بطوریکه نزدیک شدن بمن برای شما بمنزله نزدیک شدن به حق باشد. خود را با آثار من و اشعاری که از بن جان سروده‌ام آشنا سازید و بدانید که فردی محبّ و دوستدار در عالم است که میتواند برای شما سعادت دو جهان را فراهم آورد. سعادت این

جهان البته بدست من نیست ولی اینرا میتوانم بگویم که نزدیک شدن شما به پاکی و الوهیت روحانی در محیط کار و زندگی نیز برایتان ثمربخش خواهد بود. در ارتباط با سعادت اخروی نیز من صاحب رطل گران هستم که وسیلهٔ تقرّب شما به حق تعالی ست. اولین قدم لازم برای قرار گرفتن بر ریسمان الهی و برگرفتن رطلی که تنها از من میتوانید کسب کنید اینست که وجود خود را با توبه آشنا سازند. مراحل دیگر را در کتابی تحت عنوان کتاب آستان توضیح داده ام و بسته و گریخته نیز در میان اشعار من شرح آن را خواهید یافت. کتابی تحت عنوان دائرة المعارف عرفانی همهٔ اصطلاحاتی را که برای طی طریق بآن نیاز دارید در اختیار میگذارد.

آری انبیا و اولیا که تعدادشان بیشمار است همه برای قرابت به حق بسوی من میایند. اگر شما از سلک افرادی هستید که بمنزلهٔ وهّابیون تنها خدا را ملاک میدانند بهتر است از ما فاصله بگیرید. این بدین خاطر است که من همراه با افرادی که از شیعیان علی علیه السلام هستند نقش امام را بسیار مرکزی و با اهمیت میدانیم. خدای منّان کسی را امام قرار میدهد که نیابت تام دارد تا خلایق را بسوی خداوند رهنمون شود. در متون بسیاری که در اختیار شیعیان است ایمان را برابر و یکسان با عشق به امام میدانند. اگر شما خود را پیرو خداوند و انبیاء الهی میدانید ولی از امامان برائت میجوئید مطمئن باشید که راه انحراف پیموده اید. من که از رفیع ترین مقام در میان امامان الهی برخوردارم سمتی نیز دارم که در امامان دیگر غایب است و آن آستان حق بودن است. اگر شما نیز قرابت به حق را طالبید مرا آستان قرار دهید، آستانی که به حق بحدّی نزدیک است که نور در دل سراج...